

Redactor responsabil si proprietar
Dr IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe 1/4 de an	2 coróne	Pentru România și
Pe 1/2 de an	4 >	străinătate, un an 20 fr.
Pe un an	8 >	

Greva publicului.

Totuși . . .

La ce se așteptaseră cu toții: gazetarii cu teamă, antagoniștii lor cu vedită nerăbdare, pe urmă s'a implinit. Ca un trăsnet din senin surprinsă lumea gazetarilor știrea că publicul cititor s'a pus în grevă și nu va mai citi gazete.

Greva asta nu era decât o necesitate fatală, o urmare logică a evoluționismului grevei. După ce se puseseră în grevă muncitorii de toate categoriile, zidari, măsari, croitori, ciobotari, tipografi, calfe, funcționari la C. F., urmaseră precupeții, măcelarii, comercianții, cafegii, băncile, . . . nu mai era dară înapoi decât regularea raportului dintre gazetă și public cititor.

Adunare impozantă ca a greviștilor noii nu s'a mai pomenit. O mulțime de n'o puteai cuprinde cu ochii, să fi fost *Argus* cel cu 100 de ochi. Gazetarii numai acum își putură da seamă ce imensă e mulțimea cititorilor — cari nu citesc gazete.

Convocătorul adunării, avocatul *Vulpoi* deschise adunarea. Cu aclamație fu proclamat de președinte.

— Vă mulțumesc, fraților, și vă promit că mă voi arăta demn de încrederea pusă în mine — le zise apoi ocupând locul prezidial. — Propun să vă alegeți un comitet de grevă, care să provoace gazetele.

— Abzug gazetele! Nu ne trebuie gazete! urla mulțimea.

— Da, asta-i și dorința mea. Nu mai luăm gazete, până nu vor primi condițiile ce le va stabili comitetul.

S'alesse dară comitetul. În afară de președinte încă 3 membrii: *Eurduf*, mare proprietar, *Istrate*, rentier și stăpân a trei case, și *Pipirig*, fost oarecând-va și el proprietar a unei gazete, pe care o vînduse cu câte-va sute de mi.

Gazetarii, strînși într'un unghiu, făceau glosele.

— Brav abonat ați avut în *Vulpoi*. — Se adresă raportorul »*Ursitei*« către colegul său dela »*Răcnetul*.«

— N'a fost abonatul nostru! — răspuse acesta. — Spunea că nu-i convine ținuta noastră și de aceea s'a abonat la »*Flamura*.«

— Bine, dar nici abonatul nostru nu a fost! — ripostă acesta. — N'i-a spus și nouă că nu-i convine ținuta foii și de aceea s'a abonat la »*Ursită*.«

— Și nici la foaia noastră n' a fost abonat. Nî-a motivat tot ca voue de ce ține numai »*Racnetul*« — încheiă discuția cel dela »*Ursîta*«.

— Și șmecherul ăla de Burdu! Ne datorează abonamentul de pe anul trecut! — zise cel dela »*Răcnet*«.

— Noue cel de acu's doi ani! — cel dela »*Fulger*«.

— Și noue cel de-acu's 3 ani.

— Noue cel de-acu's 4 ani.

Din constatări în constatări ajunseră la rezultatul uimitor că conducătorii grevei erau cei cari nu ținuseră, sau dacă ținuseră, — în schimb nu plățiseră nici o gazetă.

Comitetul într' acea își terminase lucrarea. Ascultat cu cea mai mare atenție, *Vulpoi* citi condițiile ce aveau să le puna gazetelor.

1. Toate gazetele se contopesc în una.
2. Abonamentul se reduce cu 50%.
3. Gazeta va opare de două ori pe zi.
4. Nu va publica decât lucrări originale.

Adanarea greviștilor primi condițiile cu însuflețire și se disolvă în cea mai mare ordine.

Gazetarii erau consternați, siguri că vor pierde cel puțin jumătate dintre abonați.

*

Și desfășurarea și sfirșitul grevei?

Hîm! De asta era curioasă si lumea cititoare. Ce vor zice gazetele? Ce atitudine vor ocupa?

Dar de unde să afle toate aceste?

Ca în zilele întii după izbucnirea grevei publicului cititor, nu s'a mai vîndut număr așa mare de gazete, de când ezistă gazetele.

Au mai apărut 2 gazete. Abonamentul s'a mărit cu 20%. Numărul abonaților a crescut d'asemeni cu 20%.

Gândul întii.

Jidanul se întorcea din tîrg în căruța unui Român.

Drumul venia povîrniș și tăia colina în lung. Nu știu ce li se năzare cailor, c'-o rup la fugă de scăpărau roțile. Românul dă el să-î opriască, dar nu era chip. Mai merg nițel și-apoi hop! cîrnesc în loc, restoarnă căruța și jidanul cade cât colo de i se rupe un picior. Românul — cum, cum nu — a scăpat teafăr.

Cum a văzut necazul jidanului, l'a pornit mila și desfăcîndu-și briul, s'apropie să i ajute.

— Iacă așa vin păcatele pe capul omului, pe negândite . . . Te doare rău, jupâne?

Da jidanul de-acolo:

— Lasă piciorul acuma! Viră, mă rog, mîna în buzunar și vezi dacă nu s'o stricat ciasornicul?

Din carnetul unui scriba.

I.

Chimera.

Ași vrea s'o duc în chiefuli

Și să-mi petrec mereu,

Să nu trag plăți și liefuli

Dar bani să am din greu.

M'am pus deci pe cruțare, —

Dar mi-am venit în ori,

Vezînd că nu's în stare

Ca să-mi adun comori.

Căci chiar de-adun vre-o mie

P'atunci îmbătrînesc,

Și nici în avuție

Nu aflu ce doresc.

Ce să mai strîng dar banii

P'acest pămînt infect?

Cînd nu pot bea cu anii

Un păhăruț de sect.

Ce să mai sper în viață

Cînd nu mai pot să beau,

Nici nu pot strînge'n brațe

Pe mîndra care-o vreau? . . .

Mai bună-î mîngăierea

De-acum, cînd chiefuliesc . . .

Căci beau pe credit berea

Și sticla o'ndrăgesc.

Ciriplic.

Distrat.

— Te rog, domnule profesor, ce inseamnă nodul din batista d-tale?

— L'am făcut să nu uit că's răgușit.

Neîmpăcat.

— George e cel mai mare mișel în lume.

— De ce-î ești dușman așa neîmpăcat?

— Acu's 5 ani era logodit cu nevasta mea de acum și — n'a luat-o de soție.

Suprindere.

— Știi deja, domnișoară, că 's logodit?

— Nu. Cu cine?

— Cu domnișoara Elena.

— În adevăr? Și ea nu mă-a pomenit de logodnă, erī, când am vorbit cu ea.

— Nici ea n'o știe încă. Vreau s'o surprind cu asta mâne, în ziua ei onomastică.

Actual.

Scena: Budapesta. Timpul: săptămîna grevei im-piegaților dela C. F.

— Bre, bre, pacoste ne mai pomenită.

— Ce ai, frate?

— Ar trebui să plec la Brașov și cu greva asta nu mă pot mișca din loc.

— Vreai s'ajungi la Brașov? Nimic mai ușor. Te ducī până la Viena, căci până acolo circulează trenurile. Aici îți scoți bilet pentru Brema — —

— ?

— În Brema te urci pe vapor și treci marea până la New-York; de acolo iar călătorești cu trenul până la San-Francisco — — —

— ?

— În San-Francisco iar iaī vapor, treci oceanul pacific, încunjuri Asia, ajungi în canalul de Suez — — —

— ?

— De aici o iaī spre Constantinopole. Pe vapor mergi până la Constanța. Din Constanța iaī acceleratul până la Predeal, iar pe când vei ajunge la Predeal, greva probabil se va fi terminat și vei putea ajunge la Brașov.

Minte de copil.

— Tată dragă, așa-i că săpătorii de morminți nu mor în veci?

— Ba mor și ei, dragul meu.

— Bine, dar atunci cum își sapă ei groapa?

Datorie ciudată.

— Frate, împrumută-mă cu 10 fl.

— N'am decât 5 fl.

— Nu face nimic. Cu ceilalți cinci îmi rămăi dator.

Mângaierea lui.

— Și ai împușcat mulți epurī?

— Nici unul; dar totuși îs mulțumit cu rezultatul vînătorii. Anul ăsta plumbii sburaū mai aproape de epurī, decât în anul trecut.

O aventură.

Era pe vremea când trenurile circulau încă regulat. Petrică și prietinel sǎu Ghiță, ambiî funcționari în A. hotărîrē sǎ facă o escurzie la B. și se puserē pe tren. Petrică avea mania abonamentelor: era abonat la restaurant, la teatru, la gazete, până și la căile ferate.

Trecuserē deja de două stațiuni, când se auzi glasul calauzului: biletele domnilor!

Daŭ toți cei din compartiment biletele, pe care conductorul le perforează, iar când acesta aruncă o privire întrebătoare spre Petrică, acesta-i răspunse arătând cu mâna la piept, în dreptul buzunarului, dând în același timp și din cap; conductorul tr-nului, înțelegēnd că avea bilet de abonament ieși, punēndu' și mâna la șapcă, ca un fel de mulțumire.

Un popă, care era în vagon, a rămas uimit cum de Perică n'a avut bilet și conductorul l'a lăsat, ba încă l'a și mulțumit.

Se suci, își mai netezi barba și după câte-va tușiri, zise cam rizînd:

— Dacă nu vă supărați.. ce-ați arătat conductorului, ce i-ați spus de nu v'a cerut bilet?

— Păi, ce să-i spun, zise Petrică, n'ai văzut? I-am făcut cu mâna la piept în dreptul buzunarului, ș'atâta tot. Văzuși bine.

— Him, minunat, îngină popa.

*

Trecuse vreme de atunci. Mai toți cari tuseseră în vilegiatură se întorceau. În parcul din A. într'o zi erau mai multî strînși cu bicicletele. Fie-care spunea câte ceva de pe unde a fost.

O... biciclist și el, zise: — Mă băreți, să vă spun eu ceva nostim. Când mă întorceam de la băi săptămîna trecută, un popă se certa într'una cu conductorul în vagon.

Cel din urmă îi cerea biletul, iar popa, nici una nici două, da cât putea cu pumnul în partea dreaptă a pieptului, dând cu atât mai tare cu cât voia să-l încredințeze pe conductor.

Ce-o fi fost, habar n'am, dar la proxima stație a trebuit, — căci altfel nu putea — să poștească cu forța pe părinte a se da jos, unde șeful gării l'a convins că trebuie să plătească. Tocmai pe urmă aŭ aflat oamenii, de la conductor, că părintele spunea că așa a văzut el pe un domn că făcea.

Petrică, care știa totul, le spuse și prietenilor sei farsa. Riserē cu toți de reușita lui.

* * *

Petrică și Ghiță își uitasere de părintele din tren. Zilele trecute erau la bere. Când se uită.. popa cu chestia.

— Da bine domnule, zise părintele curajos, mă mințiși d'a binele, atunci cînd eram în tren.

— Vaî de mine! Cum se poate părinte? răspunse Petrică.

— Hei! Cum! nu m'ai zis s'arăt conductorului cu mâna la pŕept?

— Și, da! și ce-ai pățit?

— Ce-am pățit... iacă, mai mare rușinea... m'a dat jos din tren cînd veneam de la B.

— Ia te uită!... Păi cum ai arătat?

— În partea dreaptă a pieptului.

— Ii... zise Petrică, cu un aer serios. Păi bine părinte, cînd te duci arăți în dreapta, iar cînd te 'ntorci în stînga și d-ta care te 'ntorceai, ai arătat d'andărătele..

— Păi de ce n'ai spus, frate, răspunse popa holbînd ochii, așa am să fac altă-dată... vezi dumneata...

Tit.

Mână de ajutor.

— Ce stai așa pe gânduri, domnule casier?

— Da ia, domnule sef, vreau să fac recurs să mi se micșoreze darea, și nu știu cum să-mi motivez recursul.

— Las' că-ți dau eu mână de ajutor. Incepēnd cu luna viitoare îți reduc plata.

Incorigibil.

— Îți trebuie 30 fl. împrumut? . . . Nu, dragă nepoate. Dar uite, îți cinstesc 30 fl.

— Îți mulțumesc, dragă unchiule; dar pentru aceea tot te rog să-mi împrumuți 30 fl.

Din Beiuși.

— Nu știu ce să mă fac, dragă. Acum și fetița mea a căzut în influență. Tușește noaptea întregă, are friguri, dureri de cap — — —

— Da, da 'grea boală e *inteligenta* aceea.

Drept are.

— Grăbește, frate Ghiță, la restaurantul gării; te așteaptă Luca.

— Ei, ce să grăbesc, dacă mă așteaptă?

Răspuns neașteptat.

Ea: — De ce m'am și născut!

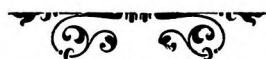
El: — Ca să-mi faci mie zile amare!

O cunoaște.

- Ghiță, tu ești cel mai drag și dulce bărbat din lume.
— Cât face socola croitoresei?

Plată curiosă.

Un călător ajunge la o gară mai mică, unde se vînd numai mîncări reci. Se apropie de tarabă.

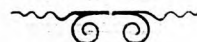
- Cât costă bucata asta de carne?
— 25 cr.

Călătorul o ia în mînă și se uită la ea de-amîmuntul.

- Da cărnașul acela?
— Tot 25 cr.
— Atunci dă-mi cărnașul.

Propietarul îi dă cărnașul, primește friptura și o pune la loc. Călătorul într' aceea mîncă cărnașul și pornește.

- Stai, domnule, n'ai plătit încă.
— Ei, cât costă cărnașul?
— 25 cr., tot ca și friptura.
— Bine, nu ți-am dat în schimb friptură?
— Dar nici friptura n'ai plătit-o!
— Și am mîncat-o poate?

Seuză bună.

— De când îmi tot doresc o perechie de cercei cu diamante, și tu nu vrei să-mi îplinești dorința.

— La ce, draga mea? Lumea nici așa n'ar crede că diamantele îs veritabile, când chiar și diamantele împărătesei din Japonia s'au constatat de false.

Logic.

Tatăl: — Păzește-te de bărbați, draga mea, căci bărbații toți sunt falși.

Fata: — Dar și tata e bărbat?

Tatăl: — Firește, dar în mine poți să ai încredere, căci eu te iubesc.

Fata: — Atunci dar' pot să am încredere și în alți bărbați cari mă iubesc?

Malițios.

— Vezi colo domnul acela? Impreună am umblat la școală. Mi-ar plăcea să știu de-și mai aduce aminte de mine.

— Încearcă. Cere-î să-ți împrumute 10 fl.

— De ce?

— De-și mai aduce aminte de tine, nu-ți va da.

In jurul unui iubileu.

— Ciudată logică. Să treacă cineva de bărbat învâțat, pentru-că a ajuns cumva membru al Academiei, în loc să ajungă membru al Academiei, pentru-că e bărbat învâțat.

*

— 40 de ani de activitate literară! Merită iubileu... Dar nu pentru că a scris, ci mai ales pentru-că n'a scris, când ar fi putut să scrie.

*

— Nu e oare o prealabilă și fatală desavuare a unei activități literare, arangiarea unui iubileu din partea unor cercuri cari nici habar n'au de literatură?

*

-- Eminescu a scris un singur volum de poezii și aie mi și mi de elevi... Altul a scris zeci de volume și n'are nici un elev... Care dintre acești doi a creat operă viabilă?

*

— *Molière*, autorul neîntrecutelor comedii de caractere, e mort de veacuri și trăiește și azi... Un alt autor de comedii trăiește și e mort pentru veacuri, de când și-a scris prima comedie.

Populare.

I.

In biserică când intri
Pleacă-ți ochii tei ferbinți,
C'or sări de pe altare
Sfinții cât is ei de sfinți.

II.

A murit... Eu c'o năframă
Pe obraji am îngropat-o:
Țărina să nu-i atingă
Gura care-am sărutat-o.

III.

Nu știu cum să fac mai bine
Leac să-mi cat durerilor;
Mă ucizi de-oî sta cu tine,
Iar de n'oî sta, simt că mor.

Fără teamă.

— Ei pescarule, de ce nu ne treci d-ta peste apă? De ce dai luntrea pe mâna băiețelului d-tale? Poate să se întimple ceva nenorocire.

— Fii fără teamă, domnule. Băiatul meu înoată ca un pește.

AFURISĂNIILE JUPANULUI SCHMERZENHERZ.

— Se merge tu la adunare loî Herr von Kerekel-
leben din Aleşd!

— Se cheletoreşte thu pintru caştigare saneteşilor
tho la Karlsbad şi chind thu ajuns numa la Wien,
atunci se erumpe on greva Eisenbahn-strike generale
european, care se ţine puna ce thu cheltuit toţi
baniî tho!

— Se vedea thu ce fromos alb este spatele tho!

— Se fie la thine dator Herr von Gyula-bácsi
din Klausenpork!

— Se intinereşte thu numai prin alifion-poma-
dion-poşomodom-patent aloî Gyula bácsi (Coroian-
leben) din Klausenpork!

Idilă modernă.

— Saû: ce zicea *Ea*, şi ce gândia *El*. —

Ea-î zise cu sfială:

— Din viaţa conjugală
Vom face un poem
Din cele mai măiestre.

Iar *El* gândia în sine:

— Pentr'un pirlit boem
Are destulă zestre,
Partia îmi convine.

— Fermecătoarea taină
A dragosti' mi vei spune!
— Drăguţa îmi va pune
Toţi nasturiî la haină.

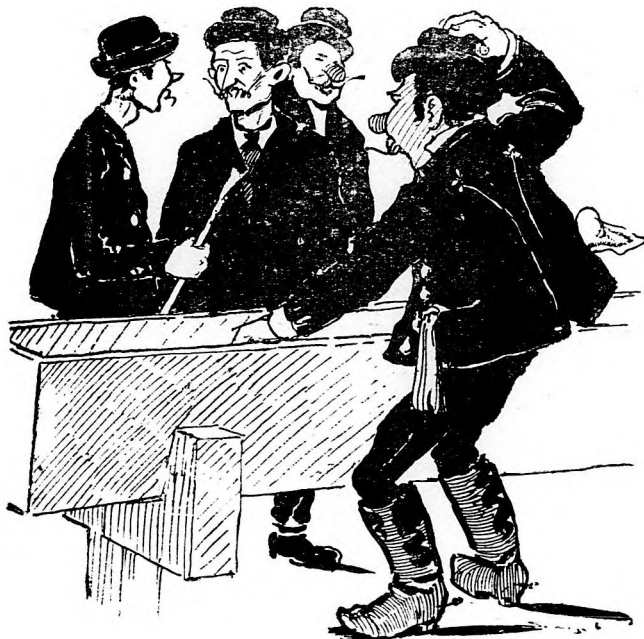
— În calea vieţii noastre
Vor fi doar crini şi mirt
Şi viorele-albastre!
— Uf! Bravo... scap de birt!

Micado.

Minte genială.

— Şi ce lucrezi acum, frate?
— Traduc un roman din englezeşte.
— Bine, tu nici nu ştii englezeşte!
— Englezeşte nu, dar ştiu nemţeşte.
— Ei şi?
— Traduc romanul mai întâi în nemţeşte, şi apoi
din nemţeşte în româneşte.

Viclenie secuiască.

— Să nu mai dee Dumnezeu zile la copiii şi ne-
vasta mea, de nu-î cum vă spun.

— Bine, omule, îţi dăm cât ceri; dar cum poţi
jura aşa?

— D'apoi, domnilor, lăsaţi că... n'am nici
nevastă, nici copii.

Satire mărunte.

În S. se formase o societate de vegetariani. Puseră
cu toţii vot sa nu mânânce decat vegetaliî, transgresorii
avind să fie pedepsiţi cu amendă de bani pe seama fon-
dului societăţii.

Luî A. îi venise odată pofta să mai guste şi ni-
ţică carne. Intră deci la un măcelar să-şi cumpere o
bucată de cârnaţ. Când să ese, cine-î vine în cale? B.,
preşedintele vegetarianilor.

Cum îl zări pe A., B. începu să zimbiască.

— Ei, că te-am prins?

— Cum așa?

— Nu ți-ai cumpărat carne?

— Ei și? Nu știi că azi e Vineri și trebuie să postești?

Doi domni se întâlnesc în cimitir. Unul stă cu fruntea răzimată de o piatră de mormint și oftează adânc.

— Ce grozavă mai e și moartea asta!

Celalalt se apropie de el, mișcat de adâncă compătimire.

— Deplângi și d-ta moartea unui suflet iubit?

— Nu, ci moartea unui necunoscut. Aici zace bărbatul întâi al soției mele.

Doamna X e cunoscută de o femeie ursuză. Bărbatul ei ocupă însă în societate poziție de frunte și așa și doamna X. se bucură de trecere. Cu toate aceste nimeni nu-i face bucurosi vizită.

Intr'o zi vine o perechi tină. Doamna X. iarăși în toanele ei, dă servitoarei ordin să spună că nu-i acasă.

Servitoarea ese și revine în curînd.

— Li-ai spus că nu's acasă?

— Da, doamnă.

— Și ce ți-au răspuns.

— Ce noroc!

Doctorul N. se ține de medic vestit, de medic mai bun decât toți ceilalți medici din oraș.

Odată vine un pacient să-i prescrie un recept.

— Boala e grea. Ai făcut bine că ai venit la mine.

— Asta mi-a spus-o și farmacistul L. la care am fost erî. Mi-a și dat sfatul — — —

— De sigur ceva sfat absurd!

— — — Să vin la d-ta.

Poșta Redacției.

B-î. Adam, ubi es?

Tit. Mulțumite. De nu întrevenea greva, ți-am fi răspuns mai de grabă în scrisoare.

Lux. Chităm cu mulțumită — în numele coșului de hârtie.

Poet. E cam greu s'o credem...

Talia-ți înaltă subțirică,
Ochiî teî negri de abanos,

Mâna ta albă și mititică

Fac din tine un cer stelos!

Din astronomie te-am clasifica nesuficient. In privința prozodiei române — regretăm că greva impiegarilor dela Căile ferate s'a terminat. De ne mai trimiți și altele tot așa delicate ca asta, să știi că noi avem să ne punem în fruntea unei greve. De altminteri însă bine că cel puțin coșul nostru de hârtie nu face grevă.

Curios. Uite ce scrie d-l *Maioreșcu* în volumul I. al Criticelor (pag. 301): »In vremile noastre, pentru a cita ex abrupto câte-va exemple, domnul *Vulcan*, redactorul *Familiei*, trece de poet când cântă:

Sum calic ca vai de mine

Și amar mă mai trudes,

Totuși fără de suspine

Și voios eă vîețuiesc.

Nicî dînsa nu-î vre-o excepțiune

Nu-î unică în genul seă,

Nicî despre ea nu mai pot spune

Că-î fără de greșeli, zic zeu!

Ce-î mai scump aci sub soare?

Libertatea' ncântătoare,

Imnul de eliberare

Cântul de triumful mare?

Că mai scump ești zeu

Angerelul meă ... etc ...

Domnul *Maioreșcu* observă apoi că azi e membru al Academiei și adaogă cu ironie ecrasantă: *Dignus erat intrare ...* »Și pentru atâtea merite neperitoare un singur iubileu? ... Ba ar merita 25 de — — iubilee, de cele strașnice. ...

Julian. Te credem bucurosi, dar trebuie oare s'o știe lumea toată, ce faci când te necăjești? ...

De multe ori mă necăjesc

Că prea beău fără socoteală ...

Și de necaz, -- ghiciți ce fac?

Mă duc la crișmă și beău iară.

Amorezat. Mândra nu te mai iubește ... Motiv de-ajuns să fi supărat, nu-î vorba. Dar dacă noi am fi fată și ni-ai dedica și nouă poeziî ca cele dedicate ei și trimise nouă, să ne crezi că nicî dragostea noastră n'ar dura mai mult de o primăvară scurtă.

J. B. (Cl.) S'a făcut conform dorinței. Numerele cerute li-am espediat.

Ho-ho. Ho-o-o!! ... Și aceste aă fost prea multe.

Alax. Comunică-ne adresa, să-ți putem trimite foaia.

